

Sygn. akt I CSK 197/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z wniosku B. S.
przy uczestnictwie A. S.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 6 listopada 2015 r., sygn. akt V Ca [...],

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek wnioskodawczyni
o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami skarga kasacyjna jest dopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest nie niższa niż 150 000 zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.). Wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi w tym wypadku wartość interesu majątkowego, którego dotyczy zaskarżenie. Z reguły nie może ona przekraczać wartości udziału w majątku wspólnym uczestnika wnoszącego skargę kasacyjną (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, nr 4, poz. 60; z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09, niepubl.; z dnia 6 maja 2010 r., II CZ 38/10, niepubl.).

W skardze kasacyjnej uczestnik określił, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 169 583 zł. Wskazał, że zaskarża postanowienie Sądu Okręgowego w części dotyczącej: „zmiany postanowienia Sądu Rejonowego w ten sposób, iż Sąd Okręgowy ustalił, iż w skład majątku wspólnego stron wchodzi przedsiębiorstwo „S. [...]” związane z prowadzeniem działalności gospodarczej polegającej na sprzedaży kwiatów na odcinku rejon targowiska [...] w W. o wartości 169.583 zł” i „zasądzenia od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie tytułem dopłaty kwotę 62 282 zł.”

Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaną przez strony wartością przedmiotu zaskarżenia i może dokonać jej sprawdzenia, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. Sprawdzenie jest niezbędne, gdy od wartości tej zależy dopuszczalność skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2014 r., II CSK 235/14, niepubl.).

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy ustalił skład majątku wspólnego przyjmując, że obejmuje on odrębną własność lokalu mieszkalnego o wartości 193 066 zł, zabudowaną nieruchomość o wartości 146 047 zł, przedsiębiorstwo o wartości 169 583 zł, dwa samochody o wartości 8 000 i 10 000 zł. Sąd pierwszej instancji ustalił też, że udziały w majątku wspólnym są równe. Ustaleń tych nie zmienił Sąd drugiej instancji (poza zmianą nazwy składnika majątku wspólnego podlegającego podziałowi - z prawa w postaci zezwolenia na zajęcie pasa drogowego - na przedsiębiorstwo, w którego

skład wchodzi to prawo). Sąd Rejonowy dokonał podziału majątku wspólnego i zasądził zarazem na rzecz wnioskodawczynie od uczestnika postępowania kwotę 62 282 zł, z terminem zapłaty odroczonym na okres trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia, wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności.

Apelacje uczestnika i wnioskodawczynie Sąd Okręgowy oddalił. W postępowaniu apelacyjnym nie zmieniono ustaleń ani co do składu majątku wspólnego, ani co do wartości jego składników.

W tym stanie rzeczy, skoro w skardze kasacyjnej uczestnik postępowania zakwestionował orzeczenie Sądu Okręgowego tylko do jednego składnika majątku wspólnego o wartości 169 000 zł, nie zaskarżając jednocześnie sposobu dokonanego podziału, to podana przez uczestnika postępowania w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia, która obejmuje wartość opisanego przedsiębiorstwa, nie odzwierciedla jego interesu majątkowego, gdyż jak wynika już z powyższych uwag, w tym wypadku wartość przedmiotu zaskarżenia nie może przewyższać wartości udziału skarżącego w tym składniku majątkowym (tj. 1/2 części z kwoty 169 000 zł). Rzeczywista więc wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła kwotę 84 792 zł. Skarga kasacyjna uczestnika postępowania jest w związku z tym niedopuszczalna z powodu zbyt niskiej wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 519¹ § 2 k.p.c.) i podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Oddalając wniosek wnioskodawczynie o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, należy ponieść, że Sąd Najwyższy przyjmuje, że nie ma podstaw do przyznania takich kosztów, gdy w odpowiedzi na skargę nie dostrzeżono wady skargi prowadzącej do jej odrzucenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r. III CKN 563/01, niepubl., z dnia 29 marca 2011 r. IV CSK 593/10, niepubl. i z dnia 8 sierpnia 2012 r. II CSK 112/12, niepubl.).

[aw]

jw